

Dosarul Nr.5r-264/25
4-25076720-46-5r-30052025

H O T Ă R Ă R E

20 iunie 2025

mun. Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central

Instanța în componența:

Președintelui de ședință: Cristina Botnaru

Grefierului: Alina Bordian

În lipsa părților

a examinat în ședința de judecată publică cauza contravențională în baza contestației lui Movila Cristina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatat din 06.05.2025.

Cauza parvenită spre examinare la 30.05.2025 și examinată în termen rezonabil de până la 20.06.2025.

Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Circumstanțele constatate în judecarea cauzei:

La data de 06.05.2025, de către agentul constatat din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca, Cainarean Alexandru în privința lui Movila Cristina a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional pentru faptul că, în perioada anului 2024, Movila Cristina având calitatea de alegător cu drept de vot, a acceptat personal de la reprezentanții Blocului politic „Victoria-Pobeda”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin pentru sine în schimbul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului Republican constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatat din 06.05.2025, Movila Cristina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale echivalentul 25 000,00 lei.

Nefiind de acord cu conținutul procesului-verbal și decizia de sancționare emisă în baza art.47¹ Cod contravențional, Movila Cristina, la data de 29.05.2025, sub nr.3422 a depus contestație la Inspectoratul de Poliție Soroca.

În motivarea contestației sale a indicat că, la data de 06.05.2025, în incinta SP nr.1 or.Soroca agentul constatat ar fi stabilit precum că, ea în perioada anului 2024, având calitatea de alegător cu drept de vot, a pretins și acceptat personal de la reprezentantul Blocului „Victoria” din Federația Rusă mijloace bănești ce nu i se cuvin pentru sau în schimbul executării sau neexecutării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional. Pentru aceste presupuse fapte a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000,00 lei.

A subliniat că, nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, consideră că au fost adoptate contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

În susținerea nevinovăției sale a invocat următoarele motive: nu a fost constatat de fapt și de jure vinovăția sa, nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile, dreptul ei efectiv la apărare, nu i s-a explicat esența faptei imputate și nu s-a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, mai mult ca atât s-a ignorat indicarea în procesul-verbal cu privire la contravenție însăși a faptei incriminate, limitându-se la copierea componentei contravenționale a art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional, a fost amenințată cu probleme și mai mari în caz de nesupunere.

Consideră că, contrar prevederilor art.5, 9 Cod contravențional a fost sancționată pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. La fel, indică că la caz există dubii referitor la respectarea prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional, deoarece este dificil de stabilit care este materialul probator utilizat de către agentul constatatator la formularea concluziilor cu privire la învinuire.

Prin prisma prevederilor art.443 Cod contravențional, consideră că elementele de bază ale procesului - verbal ce lipsesc sunt: locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințele lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate prin contravenție. Omisiunile indicate, afectează esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art.445 alin.(2) Cod contravențional determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatatator. Agentul constatatator s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal, nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței, nu a acumulat probe care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei.

Concluziile că, ea ar fi primit remunerație pentru susținerea vreunui partid politic, sunt false și abuzive. Nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată în confirmarea celor imputate, nu este menționat în ce mod s-a pretins și s-au acceptat mijloacele bănești, în ce sumă, care drepturi să nu fie ori să fie exercitate, unde și în ce împrejurări. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile din toamna anului 2024.

În oridnea celor indicată, a ținut să rețină că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de petiționară, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Consideră că, în speță prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional, în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse, solicită încetarea procesului contravențional în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției.

Petiționara Movila Cristina în ședința de judecată nu s-a prezentat deși a fost citată în mod legal, fapt confirmat prin screen shot din mesaje al telefonului (f.d.50), astfel, ținând cont de prevederile art.455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

În ședința de judecată avocatul Prodan Sergiu nu s-a prezentat, dar acționând în baza mandatului cu nr.2196813 din 18.06.2025 a susținut contestația depusă de Movila Cristina depunând în acest sens pledoaria pe marginea contestației prin care ultimul și-a manifestat dezacordul cu procesul-verbal și decizia agentului constator indicând că, contravenienta Movila Cristina a fost acuzată că, în cursul anului 2024, având calitatea de alegător cu drept de vot, ar fi pretins sau acceptat mijloace bănești prin intermediul contului bancar deschis la „PSB Bank” (Federația Rusă) de la reprezentanții blocului electoral „Victorie-Pobeda” și pretinsa faptă ar fi fost comisă în scopul influențării exercitării ori neexercitării unor drepturi electorale la alegerile prezidențiale și referendum acțiuni pretinse drept „corupere electorală pasivă” calificate conform art.47¹ alin. (1) Cod contravențional sancționabilă cu amendă între 25 000-37 500 lei.

A menționat că, în dosarul contravențional au fost depuse următoarele materiale probatorii două file conținând semne grafice (logouri interfață telefon) care reflectă doar titularul numărului de telefon și numărul total al SMS-urilor recepționate de la „PSB Bank”; conținutul SMS-urilor lipsește, rezultate ale activităților speciale de investigație (ASI) dintr-o cauză penală distinctă - ordonanțe ale procurorilor și încheieri ale judecătorilor de instrucție - fără legătură explicită cu prezenta cauză contravențională, nu au fost anexate ordonanțe de ridicare a înscrisurilor menționate și nici procese-verbale de ridicare sau predare benevolă a acestora, copii ale explicațiilor contravenientului, originalul actului procesual lipsește. Menționând prevederile art.425 alin.2 Cod Contravențional a subliniat că în prezenta cauză: Fișierele grafice nu conțin date despre conținutul mesajelor, valoarea transferurilor, data sau ora acestora; nu pot demonstra pretinderea/primirea de avantaje, Actele operative (ordonanțe de interceptare, încheieri de autorizare) provin dintr-o altă cauză penală și nu indică vreo legătură directă cu contravenția cercetată. Conform art.42 alin.(3); 279/1 CPP și jurisprudenței CEDO (Roșcă v. Moldova, 2004), probele colectate într-o cauză pot fi utilizate într-alta doar dacă există o ordonanță de disjungere și conexare, inexistentă aici; Omiterea ordonanței de ridicare și a procesului-verbal de ridicare contravine art.110 CPP, fiind o omisiune de formă ce atrage nulitatea absolută (art.251 alin.1 CPP, aplicabil prin trimiterea art.425 alin.7 Cod contravențional); Copiile explicațiilor contravenientului nu pot substitui originalul (art.425 alin.(2), (7) CC în coraborare cu art.94 CPP), lipsa semnăturii și a mențiunii de luare la cunoștință afectează veridicitatea înscrisului.

A mai evidențiat că, latura obiectivă a art.47¹ alin.(1) implică dovada concretă a pretinderii, acceptării ori primirii unui bun/avantaj «pentru sine ori pentru altul», precum și legătura cu exercitarea dreptului de vot. În lipsa conținutului SMS-urilor și a altor date bancare (sumă, dată, descriere tranzacții), nu se poate stabili existența vreunui «avantaj» și nici raportul causal cu comportamentul electoral astfel, latura obiectivă a contravenției specificate la art.47¹ Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor. Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în

sarcina petentului, observă că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul **in dubio pro reo**. Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art.425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională. În acest context, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului iar omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul oblisării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa or, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului Contravențional.

În contextul expus mai sus a specificat că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Movila Cristina a comis fapta respectivă or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, ultima a acceptat și primit careva mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației PSB Bank, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. Astfel, din lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, urmează de reținut că agentul constatator a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție, invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându- se probe ce ar confirma vinovăția lui Movila Cristina, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale. Față de cele precizate urmează de reținut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, trebuie de reținut că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt iar la înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă de altfel, art.375 alin. (3) din Codul contravențional în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane. În condițiile enunțate, se conchide că, în speță nu este demonstrat că în acțiunile lui Movila Cristina, este întrunită fapta contravenției stabilită de art.47¹ alin. (1) CC.

Remarcă că, potrivit prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) CC, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției iar conform art.461 alin.(1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional astfel în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, în situația în care probele din dosar nu sunt în măsură să demonstreze că în acțiunile lui Movila Cristina ar fi existat elementele contravenției stabilite de art.47/1 alin. (1) CC, instanța de judecată, pornind de la prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod Contravențional, coroborat cu art.461 Cod Contravențional, este necesar de a înceta procesul contravențional, intentat în baza procesului verbal cu privire la contravenție, prin care lui Movila Cristina se incriminează comiterea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) CC în legătură cu faptul că în acțiunile ultimului nu este întrunită fapta contravenției respectiv, elementul material nu a fost dovedit «dincolo de orice îndoială rezonabilă», iar latura obiectivă rămâne neîndeplinită.

În acest sens a mai subliniat că, lipsa mențiunilor obligatorii din procesul-verbal (data și ora faptei) - art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional potrivit cărui:”(1) Procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; și art.445 Cod contravențional: ”Nulitatea procesului-verbal: (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatat, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal și la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii și a sediului acestuia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite și a datei comiterii acestuia, a semnăturii agentului constatat sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei astfel consideră că în speță este afectat esențial fondul cauzei deoarece indicarea abstractă și general a timpului comiterii faptei face imposibilă calificarea corectă, mai mult ca atât după prevederile art.47/1 CC a intrat în vigoare la 09.04.2024, astfel există riscul atragerii la răspundere a persoanei în lipsa normei penale atragerea la răspundere retroactive respectiv consideră că este încălcat art.7 CEDO, potrivit căruia: Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național și internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă

decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovatăe de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate. ”(riscă aplicarea retroactivă a normei sancționatoare. CEDO - Scoppola (nr. 2) c. Italia (2009) reafirmă interdicția retroactivității.

Suplimentar la cele menționate a relatat că, în speță este încălcat art.6 CEDO, deoarece prin neindicarea timpului concret al comiterii faptei contravenientul este în imposibilitate de a se apăra efectiv, inclusiv prin invocare a unui alibi. Încheierile judecătorilor de instrucție anexate nu au fost comunicate contravenientului - încălcarea art.6 §1 CEDO (contradictorialitate); contravenientul nu a avut acces la acest probatoriu nu a avut posibilitate legală de a contesta acțiunea procesuală de ridicare a corespondenței sale. Potrivit prevederilor art.425 alin.(6) lit.c) alin.(7) CC în coraborare cu art.94 CPP asemenea date nu sunt admise în calitate de probe. Inexistența ordonanței de ridicare și a procesului-verbal de ridicare - duce la nulitate absolută conform art. 251 CPP; Utilizarea unor copii necertificate ale explicațiilor - contravine art.425 alin.(2), (7) în coraborare cu art.94 CPP. În concluzie, având în vedere lipsa elementelor constitutive dovedite și nulitățile absolute identificate, în temeiul art. 461 Cod contravențional și art. 6 CEDO, solicită încetarea procesului contravențional și achitarea contravenientului cu restituirea eventualelor bunuri/confiscări dispuse.

Agentul constatator Cainarean Alexandru în ședința de judecată nu s-a prezentat, anterior a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, indicând că susține procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare considerând necesar de a respinge contestația ca neîntemeiată.

Ținând cont de prevederile art.455 alin.(3) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa părților legal citate și examinarea contestației în baza materialelor din dosar.

Alte persoane în prezentul proces nu au fost audiate.

2. Probele pe care se întemeiază concluzia instanței.

Examinând contestația, studiind materialele dosarului contravențional în raport cu normele de drept care guvernează speța, instanța de judecată conchide că contestația urmează a fi respinsă ca fiind tardivă, din considerentele ce succed.

În sensul art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

În conformitate cu prevederile art.448 alin.(1) – (3) Cod contravențional, contravenientul, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447¹ alin. (8).

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, **la cerere**, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația. Persoana față de care a fost emisă decizia și care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât și la pronunțarea deciziei și nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constator și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii contravenționale sau a perceperii despăgubirii materiale.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, instanța de judecată reține că, dispoziția art.448 Cod contravențional, prevede dreptul de a contesta decizia agentului constator asupra cauzei contravenționale **în termen de 15 zile de la data emiterii acesteia** și doar pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă.

Conform materialelor cauzei s-a constatat că, în perioada anului 2024, Movila Cristina având calitatea de alegător cu drept de vot, a pretins și acceptat personal de la reprezentanții Blocului politic „Victoria”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin pentru sine în schimbul exercitării sau neexercitării unui drept electoral din anul 2024.

Prin decizia agentului constator din 06.05.2025, Movila Cristina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional și sancționată cu amendă de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000,00 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 29.05.2025, Movila Cristina a depus la IP Soroca contestație, în ordinea art.448 Cod contravențional, împotriva procesului contravențional și deciziei agentului constator din 06.05.2025 care a fost înregistrată sub numărul de intrare 3422, materialele fiind remise în instanță la 30.05.2025.

Astfel, în ședința de judecată, din analiza materialelor dosarului instanța reține că, procesul – verbal cu privire la contravenție contestat, cu seria/nr.MAI06 335036, a fost întocmit la data de 06.05.2025, în prezența contestatoarei Movila Cristina, care nu a semnat procesul – verbal, dar ar fi primit o copie de pe acesta, fapt confirmat prin semnătura martorului asistent, a căror date au fost indicate corespunzător și asupra cărora nu s-au invocat careva obiecții.

Respectiv, termenul de contestare pentru Movila Cristina a început să curgă din data emiterii deciziei asupra cauzei contravenționale, adică din data de 06.05.2025 și a expirat la data de 21.05.2025, care era zi lucrătoare și contestatoarea a avut posibilitate să depună contestația personal la sediul autorității din care face parte agentul constator sau la oficiul poștal. Or, dispoziția alin.(1) al art.448 sus-indicat, prevede expres că doar părțile care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenționale au dreptul să conteste decizia din data înmânării copiei de pe decizia respectivă.

Cu toate acestea, Movila Cristina, fiind prezentă la examinarea cauzei contravenționale în privința sa, la întocmirea procesului – verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare contravențională, a depus prezenta contestație abia la data de 29.05.2025,

adică peste termenul prevăzut de lege, *însă prin contestație nu a solicitat repunerea în termenul omis.*

La acest capitol, instanța de judecată consideră necesar a remarca, faptul că Movila Cristina a primit copia procesului – verbal și a deciziei de sancționare contestate în pricină în termen legal, fapt care se confirmă inclusiv prin aceea că, ultima a depus contestația și nu a invocat o altă dată de la care instanța ar fi putut, eventual, calcula acest termen, la fel, nu a prezentat un act/înscris în acest sens, ultima a fost prezentă la data emiterii deciziei, doar că a refuzat să semneze, ceea ce nu exclude obligațiunea contestatoarei de a se conforma termenului de 15 zile prevăzut de lege pentru contestare și nu constituie temei de repunere automată în termen. Or, prin contestația depusă, aceasta nu a solicitat repunerea în termen și nici ulterior nu a făcut-o, chiar dacă a beneficiat de asistență juridică calificată, avocatului acesteia fiindu-i oferită posibilitatea de a face cunoștință cu materialele dosarului.

Cu referire la argumentele lui Movila Cristina înscrise în conținutul contestației cât și a avocatului acesteia în pledoarii, instanța de judecată explică că, deoarece în pricină s-a constatat tardivitatea contestației, soluția de respingere a acesteia ca depusă peste termen nu implică o verificare a stării de fapt și de drept a cauzei și nici constatarea vinovăției sau nevinovăției, ori examinarea fondului cauzei poate avea loc doar în cadrul unei sesizări exercitate în mod legal, astfel instanța de judecată nu se va expune asupra fondului contestației sau legalității procesului-verbal.

În această situație instanța reține jurisprudența constatată a Curții Europene, în care s-a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007). În contextul dat, se deduce că, cel interesat în soluționarea litigiului, urma să se deranjeze de soarta dosarului, despre care avea cunoștință și să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin depunerea unei contestații în termenul limită stabilit.

În hotărârile CtEDO, Popov vs Moldova (nr.2) din 06 decembrie 2005, Melnic vs Moldova din 14 noiembrie 2006, Ponomaryov vs Ucraina din 03 aprilie 2008) CtEDO a apreciat ca încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenție, situațiile în care instanțele judecătorești naționale admit nemotivat prelungirea termenului de depunere de către petiționari a unui act procedural și redeschiderea procesului după un interval considerabil de timp.

În contextul celor enunțate, instanța de judecată concluzionează că contestația depusă de Movila Cristina urmează a fi respinsă ca fiind tardivă.

În baza celor expuse mai sus, călăuzindu-se de art.393 lit.a), 394 alin.(2), 452-463, 465-468 Codului contravențional, instanța de judecată

A H O T Ă R Ă T :

Se respinge ca fiind tardivă contestația lui Movila Cristina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constator din 06.05.2025.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca din 06.05.2025, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, de remis agentului constatator pentru a fi pusă în executare.

Hotărârea cu drept de a fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Cristina Botnaru